

N:o 17.

Af herr **D. Persson** i Tällberg, om viss ändring i förordningen angående stämpelafgifter.

Genom kongl. förordningen af den 5 september 1890, sådan den lyder enligt kongl. kungörelsen af den 16 oktober 1891, blef stadgadt, att protokoll angående lagfart å fång till fast egendom genom gifto-rätt eller arf, der taxeringsvärdet å den egendom, hvarå lagfart sökes, icke uppgår till 1,000 kronor, skall vara från stämpel fritt.

Detta medgifvande af stämpelfrihet för protokoll rörande lagfart å sålunda erhållen fastighet motiverades dermed, att fastighet, hvars taxeringsvärde ej uppginge till 1,000 kronor, ansågs vara af så ringa värde, att mottagarne af densamma borde åtnjuta någon lindring i lagfartskostnaden jemfördt med den, som komme i besittning af fastighet till högre värde.

Den grundsats att å lagfartskostnaden för fastighet hänsyn bör tagas till egendomens värde har sålunda tillämpats beträffande fastighetsöfverlåtelse genom arf och gifto-rätt. Och tillämpningen af denna grundsats har helsats med mycken tillfredsställelse, särskildt i de delar af vårt land, der egendomarne äro små och deras värden ringa.

Och när bestämmelsen om lättnader i lagfartskostnaden i ofvannämnda fall visat sig vara i enlighet med billighet och rättvisa och har kunnat ske utan olägenhet, så torde samma bestämmelse kunna och böra tillämpas äfven vid lagfart å annan fastighetsöfverlåtelse, vare sig den sker genom köp, gåfva, testamente eller byte.

Man kan visserligen häremot invända, att, beträffande lagfarts-kostnaden, i hvad densamma är beroende af stämpelafgiften, tillbörligt afseende är fästadt å fastighetens värde derigenom, att öfverlåtelse-handling skall, då den för lagfart företes, förses med stämpel till visst belopp för hvarje 100 kronor af fastighetens värde, eller, der köpe-summan öfverstiger taxeringsvärdet, beläggas afhandlingen med stämpel för hvarje 100 kronor af köpesumman.

En sådan invändning kan visserligen vara riktig från en synpunkt, men det torde dock icke kunna bestridas, att vid en större fastighetstransaktion mera bärlighet för kostnader torde förefinnas för hvarje 100 kronor än vid mindre sådana. Och derjemte torde äfven hänsyn tagas dertill, att de kostnader, som äro förenade med åvägbringandet af sjelfva uppgörelsen i många fall kunna blifva lika stora för en mindre egendom som för en större sådan. Och särskildt nu, då lagen af den 27 juni 1896, angående hemmansklyfning, egostyckning och jordafsöndring skall tillämpas, blifva kostnaderna mycket dryga. Och beträffande afsöndringar blifva kostnaderna så mycket känbarare för fastighet af ringa värde som afgiften för Konungens befallningshafvandes fastställelse derå är lika vare sig egendomen har större eller mindre värde.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag hemställa,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i kongl. förordningen af den 9 augusti 1894 angående stämpelafgiften, att protokoll, rörande lagfart å fång till fast egendom, skall vara från stämpel fritt, vare sig fångtet skett genom giftorätt, arf, köp, gåfva, testamente eller byte, der taxeringsvärdet eller köpesumman å den egendom, hvarå lagfart sökes, icke uppgår till 1,000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1897.

D. Persson
i Tällberg.